Dosarul nr.4r-6542/25 Judecătoria Drochia, sediul Central
/4-25103899-03-4r-23122025/ Judecător: Victoria Robu

D E C I Z I E
în numele Legii

19 februarie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

În componență:
Președintele completului, judecător Ion Talpa
Judecători Viorica Severin, Cristina Prisacari

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către **contravenientul Eni Constantin,** împotriva hotărârii judecătoriei Drochia sediul Central din 30.10.2025, emisă în cauza lui **Eni Constantin,** învinuit de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 235 alin. (1) Cod contravențional.

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul,-

C O N S T A T Ă:

La 14.07.2025 agentul constatator al Direcției Patrulare Nord, Nicorici Eugeniu a întocmit procesul-verbal nr.MAI07 120997 cu privire la faptul că la 11.05.2025 ora 16.11 în Chișinău (sector Centru) pe str. șos. Hîncești a încălcat pct.11 lit. b) RCR, prin care conducătorul de vehicul este obligat ”în timpul deplasării să poarte centura de siguranță și să se asigure că și pasagerii au cuplat centurile, dacă autovehiculul este echipat cu acestea”, comisă cu mijlocul de transport *****, prin ce a comis contravenția prevăzută de art.235 alin.(1) Cod contravențional.

Prin decizia aceluiași agent constatator, emisă la data de 14.07.2025 Eni Constantin a fost sancționat în baza art.235 alin.(1) Cod Contravențional cu amendă în mărime de 9 u.c., echivalent cu 450 lei, cu aplicarea a trei puncte de penalizare.

La 18.07.2025 contravenientul Eni Constantin a depus contestație asupra procesului verbal și deciziei de sancționare. În motivarea contestației a invocat că agentul constatator a identificat contravenientul prin permisul de conducere care nu este un act de identitate conform Legii privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte nr. 273 din 09.11.1994.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia sediul Central din 30.10.2025, a fost respinsă contestația înaintată de contravenientul Eni Constantin asupra procesului verbal cu privire la contravenția prevăzută de art.235 alin.(1) Cod contravențional

încheiat de agentul constatator al Direcției Patrulare Nord și decizia de sancționare din 14.07.2025, ca neîntemeiată.

Împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia sediul Central din 30.10.2025, contravenientul Eni Constantin a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, a emite o încheiere judecătorească cu privire la citarea părților pentru prezență fizică la proces, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de recurs, cu casarea hotărârii nominalizate, cu achitarea persoanei şi/sau încetarea cauzei contravenționale sau întoarcerea spre reexaminare cauza contravențională în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, recurentul a indicat că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată și adoptată cu încălcarea normelor materiale și procedurale, solicitând casarea integrală a acesteia. Acesta susține că termenul de declarare a recursului a fost respectat, fiind calculat din data recepționării hotărârii (20 noiembrie 2025), astfel cererea fiind depusă în termen legal.

Totodată, recurentul invocă multiple încălcări procedurale la întocmirea procesului-verbal contravențional, inclusiv identificarea persoanei prin permis de conducere (care nu constituie act de identitate), lipsa semnăturii agentului constatator pe toate paginile, inexistența mențiunilor privind drepturile și obligațiile contravenientului, precum și efectuarea unor modificări nepermise.

De asemenea, contravenientul susține că probele nu au fost administrate corespunzător, nefiind prezentate dovezi privind verificarea metrologică a dispozitivului tehnic utilizat și nici dreptul agentului de a opera astfel de date. Acesta invocă încălcarea dreptului la apărare și a prezumției de nevinovăție, menționând că vinovăția nu a fost dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil. În același timp, face trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, subliniind necesitatea respectării garanțiilor unui proces echitabil.

Recurentul mai arată că instanța de fond a examinat superficial cauza, fără a analiza în esență argumentele invocate, și nu a ținut cont de nulitățile procesului-verbal. În final, acesta conchide că se impune admiterea recursului, casarea hotărârii atacate și încetarea procesului contravențional sau rejudecarea cauzei, solicitând totodată examinarea recursului în ședință publică cu participarea părților.

Ulterior, la data de 19.02.2026 *contravenientul Eni Constantin a depus recurs suplimentar*, potrivit căruia recurentul atrage atenția instanței de recurs asupra încălcărilor competenței teritoriale de examinare a prezentei cauze de către instanța de fond și anume Judecătoriei Drochia sediul Central, care nu este instanța competentă la examinarea contestației înaintate de către acesta, care duce în mod vădit la încălcarea convenției CEDO și normelor procedurale naționale.

În motivarea recursului declarat, recurentul a indicat că hotărârea instanței de fond este nelegală, fiind adoptată cu încălcarea normelor privind competența teritorială. Acesta susține că pretinsa contravenție a fost săvârșită în mun.

Chișinău, pe șos. Hîncești, iar cauza a fost examinată de o instanță necompetentă teritorial, respectiv Judecătoria Drochia, fapt ce contravine dispozițiilor legale și constituie temei de casare a hotărârii.

Totodată, recurentul susține că prin această încălcare i-a fost afectat dreptul la un proces echitabil, garantat de legea națională și de art. 6 CEDO, întrucât cauza nu a fost examinată de o instanță instituită de lege și competentă să o soluționeze.

De asemenea, recurentul invocă faptul că instanța de fond nu a examinat complet și obiectiv circumstanțele cauzei și nu a ținut cont de obligația de a verifica atât aspectele care confirmă vinovăția, cât și cele care o infirmă. Acesta reiterează existența mai multor încălcări procedurale la întocmirea procesului-verbal contravențional, inclusiv identificarea printr-un act necorespunzător (permis de conducere), lipsa semnăturilor pe toate paginile, neindicarea drepturilor și obligațiilor contravenientului, precum și nerespectarea condițiilor privind administrarea probelor tehnice.

Recurentul mai susține că probele prezentate nu sunt concludente, nefiind demonstrată verificarea metrologică a dispozitivelor utilizate și nici legalitatea obținerii acestora, ceea ce generează dubii asupra temeiniciei acuzației. În acest sens, invocă principiul prezumției de nevinovăție și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit cărora orice dubiu trebuie interpretat în favoarea persoanei acuzate.

Procedura înștiințării legale a fost executată.

Conform prevederilor **art.471 alin.(1) Cod Contravențional**, (*1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Verificând argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei și cu prevederile legii în vigoare, Colegiul penal constată că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat cu menținerea hotărârii instanței de fond reieșind din următoarele considerente.

Conform art.473 alin.(1) p.1) lit. c) Cod contravențional al RM, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul este nefondat*.

Instanța de recurs menționează că, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional.

În continuare, Colegiul penal relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat ”acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6§2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prin urmare, este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță, contrar invocărilor recurentului s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

Conform prevederilor art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, *„contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale”.*

Cu titlu preliminar, solicitarea contravenientului privind desfășurarea ședinței de examinare a prezentei cauzei din data de 19.02.2026 cu prezența acestuia, Colegiul penal o va respinge ca neîntemeiată din următoarele considerente.

Conform art.471 alin.(3) Cod contravențional, dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum și la cererea motivată a părților, instanța de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea ședinței de judecată, cu citarea părților pentru prezentare la proces.

La caz, Colegiul penal a constatat, că în susținerea solicitării de a participa în ședință la examinarea recursului, recurentul nu a invocat motive temeinice care ar indica la prezența unei deosebite necesități pentru petrecerea ședinței de judecată cu participarea părților. Or, toate motivele dezacordului său cu hotărârea contestată, recurentul le-a reflectat în cererea de recurs.

Respectiv, solicitarea recurentului cu privire la judecarea recursului în prezența sa, este apreciată ca nefondată, Colegiul neconsiderând necesară participarea acestuia în instanța de recurs.

Sub aspect factual, materialele cauzei denotă faptul că la 14.07.2025 agentul constatator al Direcției Patrulare Nord, Nicorici Eugeniu a întocmit procesul verbal nr.MAI07 120997 cu privire la faptul că la 11.05.2025 ora 16.11 în Chișinău (sector Centru) pe str. șos. Hîncești a încălcat pct.11 lit.b) RCR, prin care conducătorul de vehicul este obligat ”în timpul deplasării să poarte centura de siguranță și să se asigure că și pasagerii au cuplat centurile, dacă autovehiculul este echipat cu acestea”, comisă cu mijlocul de transport *****, prin ce a comis contravenția prevăzută de art.235 alin.(1) Cod contravenţional.

Prin decizia aceluiași agent constatator, emisă la data de 14.07.2025 Eni Constantin a fost sancţionat în baza art.235 alin.(1) Cod Contravenţional cu amendă în mărime de 9 u.c., echivalent cu 450 lei, cu aplicarea a trei puncte de penalizare.

În acest context, Colegiul penal se va alătura motivării instanței de fond, care a verificat legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție reținând, că analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, just s-a constatat că dispozițiile legale în materie au fost respectate, or procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 din Codul contravențional, sub sancțiunea nulității absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, inclusiv a numărului de înmatriculare, a mărcii autovehiculului, precum și a numelui și datelor de identitate (IDNP) ale petentului, fiind indicat locul săvârșirii acesteia, figurând și semnătura agentului constatator și a contravenientului. Dispozițiile legale pertinente au fost corect menționate de către agentul constatator, sancțiunea fiind aplicată cu respectarea prevederilor legale referitoare la cuantumul minim și maxim al amenzii, având în vedere personalitatea contravenientului, care nu este la prima abatere contravențională.

Vinovăția contravenientului Eni Constantin a fost cert demonstrată și anume prin: procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI07 120997 din 14.07.2025 prin care a fost constatată fapta contravențională, de către agentul constatator (f.d.13) și raportul privind înregistrarea contravenției, la raport fiind anexată poza fixată cu dispozitivul IDS-TCV907-BIR/C G87416716,T39-2 spre Ialoveni (f.d.14-15).

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției contravenientului în comiterea încălcării prevederilor art. 235 alin. (1) Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care

confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. Astfel, cumulul de probe administrat la materialele cauzei confirmă fără echivoc, că Eni Constantin contrar alegațiilor părții apărării, inclusiv din cererea de recurs, se face vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit art. 235 alin. (1) Cod contravențional prevede răspundere pentru, încălcarea regulilor de folosire a centurii de siguranță, a vestei de protecţie-avertizare fluorescent- reflectorizantă, a sistemului de reţinere pentru copii şi a căştii de protecție a motociclistului, se sancționează cu amendă de la 9 la 12 unităţi convenționale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Prin urmare cu privire la temeinicia procesului verbal de constatare a contravenției, Colegiul penal reține, că la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție agentul constatator a acumulat suficiente probe pertinente și concludente ce demonstrează vina contravenientului.

Astfel, sub aspectul temeiniciei procesului verbal, instanța de recurs reține că situația de fapt reținută în procesul verbal corespunde realității. Colegiul penal denotă că, procesul-verbal contestat a fost întocmit și perfectat în prezența contravenientului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia aplicată în privința sa.

Prin prisma celor ce preced, Colegiul va da o apreciere critică argumentelor recurentului, așa cum nu a fost demonstrat prin nici o probă pertinentă și concludentă că, agentul constatator a comis o eroare în ceea ce privește stabilirea subiectului comiterii contravenției, cât și a tuturor circumstanțelor cauzei. Raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la normele de drept aplicabile cazului, inclusiv şi cele invocate de către petiționar, instanța de recurs găsește fondate concluziile agentului constatator aferent vinovăției conducătorului auto Eni Constantin, care se constată cu certitudine că la 11.05.2025 ora 16.11 în Chișinău (sector Centru) pe str. șos.Hîncești a încălcat pct.11 lit. b) RCR, prin care conducătorul de vehicul este obligat ”în timpul deplasării să poarte centura de siguranță și să se asigure că și pasagerii au cuplat centurile, dacă autovehiculul este echipat cu acestea”, comisă cu mijlocul de transport *****, prin ce a comis contravenția prevăzută de art.235 alin.(1) Cod contravențional.

În ceea ce privește susținerea referitoare la identificarea contravenientului în baza permisului de conducere, Colegiul reține că acest argument este lipsit de relevanță juridică, or deși permisul de conducere nu este calificat, în sens strict, drept act de identitate conform Legii nr. 273/1994, acesta constituie un document oficial emis de autoritățile competente, care conține date suficiente pentru identificarea persoanei. În context contravențional, identificarea persoanei nu este limitată exclusiv la actele de identitate prevăzute de legea menționată, atât timp cât nu există dubii privind identitatea acesteia, iar recurentul nu a demonstrat existența unei erori de identificare.

Cu referire la alegațiile recurentului privind pretinsa lipsă a semnăturii agentului constatator pe toate paginile procesului-verbal, instanța reține că o asemenea omisiune, chiar dacă ar exista, nu este de natură să atragă nulitatea absolută a actului, în absența unei prevederi exprese în acest sens și în lipsa demonstrării unei vătămări concrete aduse drepturilor contravenientului. Or, recurentul nu a indicat în ce mod această pretinsă neregularitate ar fi influențat legalitatea sau temeinicia actului contestat.

În ceea ce privește argumentul privind neaducerea la cunoștință a drepturilor și obligațiilor contravenientului, Colegiul constată că acesta este contrazis de materialele cauzei, din care rezultă că procesul-verbal a fost întocmit în prezența contravenientului, iar drepturile și obligațiile prevăzute de legislația contravențională au fost comunicate acestuia, fapt confirmat inclusiv prin semnătura aplicată.

Cu privire la susținerile privind pretinsele modificări nepermise ale procesului-verbal, instanța reține că recurentul nu a indicat concret care sunt aceste modificări, natura lor și impactul asupra conținutului actului. În lipsa unor probe clare și concludente, asemenea afirmații rămân la nivel de simple speculații și nu pot fi reținute ca temei de nulitate.

În ceea ce privește critica referitoare la lipsa verificării metrologice a dispozitivului tehnic utilizat, Colegiul constată că în speță fapta contravențională nu este una care să depindă exclusiv de măsurători tehnice (precum viteza), ci a fost constatată prin mijloace foto care surprind o situație de fapt evidentă. În plus, recurentul nu a prezentat probe care să demonstreze neconformitatea sau ne funcționalitatea dispozitivului utilizat, astfel încât să se nască dubii rezonabile asupra veridicității probelor.

Referitor la invocarea lipsei dreptului agentului constatator de a utiliza dispozitivele tehnice respective, instanța reține că agenții de patrulare acționează în baza competențelor legale conferite de actele normative în vigoare, iar recurentul nu a prezentat dovezi care să ateste contrariul.

Cu referire la argumentul recurentului privind încălcarea competenței teritoriale, Colegiul penal îl apreciază ca fiind neîntemeiat. Astfel, deși

contravenția a fost constatată pe teritoriul mun. Chișinău, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în orașul Drochia de către agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare Nord, fapt ce determină competența teritorială a instanței de judecată din raza respectivă. Mai mult, recurentul nu a demonstrat existența unei vătămări efective a drepturilor sale procesuale ca urmare a examinării cauzei de către această instanță, iar simpla invocare formală a necompetenței teritoriale nu este suficientă pentru a atrage casarea hotărârii.

În continuare, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, probe ce se conțin în materialul contravențional și care au fost acumulate în corespundere cu norma legală, constituie probe utile, pertinente și concludente, care confirmă pe deplin vinovăția lui Eni Constantin.

Mai mult, instanța de recurs reține că, calificarea deplină şi obiectivă a împrejurărilor fiecărui caz presupune că în procesul constatării faptei contravenționale comise şi al cercetării cazului, în baza probelor acumulate, respectând strict principiile de bază ale dreptului contravențional şi ale procedurii contravenționale, este necesar să se stabilească: a fost sau nu încălcată norma materială a dreptului contravențional; vinovăția făptuitorului; făptuitorul este sau nu subiect al răspunderii contravenționale; circumstanțele atenuante şi cele agravante ale faptei iar soluționarea cazului în strictă conformitate cu legislația înseamnă că, pe lângă cercetarea corectă şi sub toate aspectele a cazului contravențional, decizia cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale trebuie să fie adoptată în strictă corespundere cu cerințele legislației în vigoare, iar tipul şi severitate a sancțiunii contravenționale aplicate trebuie să corespundă gradului de pericol social al faptei comise.

Astfel, ținând cont de faptul că Eni Constantin, a neglijat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, precum și de faptul că securitatea traficului rutier prezintă un interes public major, iar asigurarea securității este o obligație pozitivă a statului, prin urmare unitatea de transport, ca participant la trafic, reprezintă o sursă de pericol sporit, conducătorul auto având obligația de a respecta anumite reglementări impuse de autorități în evitarea riscurilor rezultate din utilizarea autovehiculelor, Colegiul consideră că agentul constatator corect a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 235 alin. (1) Cod contravențional.

Din considerentele menționate, Colegiul penal consideră, că careva argumente întemeiate care ar servi drept temei pentru casarea hotărârii atacate recurentul nu aduce, iar alte temeiuri nu sânt prevăzute, la părerea instanței de recurs, instanța de fond a emis o decizie legală, întemeiată şi motivată, care este bazată pe probele prezentate şi cercetate în cadrul ședinței judiciare.

Reieșind din cele expuse supra și în temeiul art. 473 alin. (1) pct. (1) lit. c), 474 Cod contravențional Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul declarat de către **contravenientul Eni Constantin,** împotriva hotărârii judecătoriei Drochia sediul Central din 30.10.2025, emisă în cauza lui **Eni Constantin**, se respinge ca nefondat, hotărârea respectivă se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Judecători: